

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון כ': – כ תשרי – כ טבת – כ ניסן – כ תמוז

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שובי אגני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סימן רעא – דיני קידוש על היין, ובו י"ז סעיפים

א. כשיבא לביתו ימהר לאכול מיד:

ב. נשים חייבות בקידוש אף על פי שהוא מצות עשה שהזמן
גרמא (פירוש מצות עשה התלויה בזמן) משום דאיתקש
זכור לשמור והני נשי הואיל ואיתנהו בשמירה איתנהו
בזכירה ומוציאות את האנשים הואיל וחיובות מן התורה
כמותם:

ג. אם אין ידו משגת לקנות יין לקידוש ולהכין צרכי סעודה
לכבוד הלילה ולכבוד היום ולקידוש היום מוטב שיקנה
יין לקידוש הלילה ממה שיכין צרכי הסעודה או ממה
שיקנה יין לצורך היום והא דתניא כבוד יום קודם לכבוד
לילה היינו דוקא בשאר צרכי סעודה אבל אם אין לו אלא
כוס אחד לקידוש כבוד לילה קודם לכבוד יום:

ד. אסור לטעום כלום קודם שיקדש אפילו מים ואפילו אם
התחיל מבעוד יום צריך להפסיק שפורס מפה ומקדש
ואם היו שותים יין תחלה אינו אומר אלא קידוש בלבד
בלא ברכת היין ואחר כך מברך ברכת המוציא ואם אין לו
יין ומקדש על הפת אינו מברך המוציא ויש אומרים שאף
כשמקדש על היין אינו מברך המוציא:

ה. שנים שהיו שותים ואמרו בואו ונקדש קידוש היום נאסר
עליהם לשתות עד שיקדשו ואם רצו לחזור ולשתות קודם
שיקדשו אף על פי שאינם רשאים צריכים לחזור ולברך
תחלה בורא פרי הגפן ואחר כך ישתו. הגה: אדם ששכח
לקדש עד לאחר שברך ברכת המוציא ונזכר קודם שאכל יקדש
על הפת ואחר כך יאכל אבל בהבדלה יאכל תחלה דהרי אין
מבדילין על הפת (הגהות אלפסי ומרדכי פרק ז"מ):

ו. אם גמר סעודתו וקידש היום קודם שברך ברכת המזון
מברך ברכת המזון על כוס ראשון ואחר כך אומר קידוש
היום על כוס שני וצריך להזכיר של שבת בברכת המזון
אף על פי שמברך קודם קידוש. הגה: ויש אומרים דאינו
מזכיר של שבת דאזלינן בתר תחלת הסעודה וכן עיקר כמו
שנתבאר לעיל סוף סימן קפ"ח ויש מחלוקת אם יטעום מכוס
של ברכת המזון קודם שיקדש גם אם צריך לאכול מעט אחר
הקידוש כדי שיהא הקידוש במקום סעודה. ויש אומרים דאף
בגמר סעודתו אינו מברך ברכת המזון תחלה אלא פורס
מפה ומקדש ומברך המוציא ואוכל מעט ואחר כך מברך
ברכת המזון. הגה: והכי נהוג להוציא את נפשו מפלוגתת
סברא ראשונה:

ז. אף על פי שאסור לו לטעום קודם קידוש אם טעם מקדש:

ח. אם לא קידש בלילה בין בשוגג בין במזיד יש לו תשלומין
למחר כל היום. הגה: ואומר כל הקידוש של לילה (נית יוסף)
מלבד ויכלו (אורח חיים נ"ט מוספות):

ט. צריך שתהיה מפה על השלחן תחת הפת ומפה אחרת
פרוסה על גביו:

י. מקדש על כוס מלא יין שלא יהיה פגום וטעון כל מה
שטעון כוס של ברכת המזון ואומר ויכלו מעומד ואחר כך
אומר בורא פרי הגפן ואחר כך קידוש. הגה: ויכול לעמוד
בשעת הקידוש ויותר טוב לישב (כל נז) ונהגים לישב אף
בשעה שאומר ויכלו רק כשמתחילין עומדין קצת לכבוד השם
כי מתחילין יום הששי ויכלו השמים ונרמז השם בראשי
תיבות. וכשמתחיל יתן עיניו בנרות (מהרי"ל ושכל טוב) ובשעת
הקידוש בכוס של ברכה וכן נראה לי עיין לעיל סימן קפ"ג סעיף
ד':

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון כ']